

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

Ar. 2. Architectus, Propheta, Ecclesastes, Catechista, inquis loquens,
Doctor fidelium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

tabulum architectonicum, ædificabitur, οἰκοδομηθεται.
necessariò in malam partem accipitur, cùm significet,
ad scelus provocari istud cernentem, & quodam-
modo falsa opinione imbui, quod fas sit Christianis
liberè vesci ijs, quæ falsis Dijs immolantur.

ARTICVLVS II.

ARCHITECTVS

*Prophetæ, Ecclesiastes, Catechista, Linguis loquens,
Doctor fidelium.*

QVI prophetat, inquit Paulus Apostolus, 1. Corinth. XIV. 4. hominibus loquitur ad ÆDIFICATIONEM, id est, quæ auditores promoueant in cognitione & studio pietatis: & exhortationem, & consolationem. Qui loquitur lingua, semetipsum ÆDIFICAT; hoc est, sibi prodest. **Q**ui autem prophetat, Ecclesiam Dei ÆDIFICAT, id est, fidelium multititudini singularem eximiamque; adfert utilitatem. Volo autem omnes vos loqui linguis, magis autem prophetare. Nam maior est, qui prophetat, quam qui loquitur linguis, nisi forte interpretetur, ut Ecclesia Ædificationem accipiat, id est, inde capiat emolumentum in fide, & morum honestate, seu disciplinâ religionis Christianæ. Hisce verbis varios designat Paulus Apostolus Architectos Christianos. Et primus inter eos nominatur, qui prophetat: is enim hominibus loquitur ad ædificationem. Non intelligitur autem Prophetæ nomine is, qui futura prædictit, vel abdita, occultaque patefacit, ut communiter accipi solet istud vocabulum; sed qui docet, ac Diuina mysteria explicat; qualis est Doctor Theologiarum in cathedrâ, Ecclesiastes in suggestu, Catechista in agro, velforo. Hi enim, ex observatione Diuorum Ambrosij & Anselmi, Apostoli mentem explicantium,

A 5

anae

analogiam retinent Prophetarum. Siquidem ut Prophetarum futura, quæ ignorantur, prædicit : ita Magister mysteriorum Euangelicorum, quæ auditoribus suis ignota erant, in lucem profert, ut dicere possit illud Ecclesiastici cap. xxiv. 46. *Doctrinam quasi prophetiam effundam, & relinquam illam quærentibus Sapientiam.* Illorum autem quilibet loquitur hominibus ad ædificationem; siue, ut est in Graeco, *λαλεῖ οὐχοδουλῶν*, loquitur ædificationem. Deus bone! quæm est ille peritus & sapiens Architectus, qui quidquid loquitur, est **ÆDIFICATIO?** Nimirum, nihil loquitur, quod non spectet conducaturque ad **Ædificationem**, id est, doctrinam sacram, & morum informationem. Et quoniam Doctoris Christiani doctrina ad proxim & mores in concionibus & catecheticis instructionibus referenda est, adiungit **Adhortationem**, & denique **Consolationem**. Siquidem Adhortatio animum addit ad arduam virtutis viam capessendam: Consolatio spem iniicit, & animos, ut loquitur S. Ambrosius, firmat, ac prouocat, ad expectanda meliora.

Hæc si faciat Euangelicus Doctor, omnes Architecti Christiani partes egregiè explebit. Nam & docebit, quæ ad bene beateque viuendum valent: quod est fidei fundamentum ponere, & præceptis moralibus, tanquam lapidibus, parietes erigere: tum verò accommodata adhortatione, suauique consolatione, ne auditores rerum difficultate perterriti, diffidant, & proficiendi animum abiijcant, te^{ctum} imponet.

ALTER, quem Architecti titulo dēcorat Apostolus, est *Quilinguā loquitur*: ille scilicet, qui dono linguarum prædictus cùm sit, ita peregrinā linguā loquitur, ut intellegat ipse quæ dicit, alijs tamen interpretari aut expōnere non possit: is enim sibi quodammodo Architectus est: nam seipsum ædificat: loquitur enim ea, quæ ad D[omi]n[u]m glo-

gloriam, & propriam utilitatem pertinent. Hoc antea quoque dixerat Apostolus : *Qui loquitur lingua, non hominibus loquitur, sed Deo.* Siquidem ita cum Deo sermonem habet, ut & illum laudet, & ipse inde proficiat in doctrinâ & virtute; melior euadens & doctior. Et inferius linguarum dono vtentem alloquens, dicit: *Tu quidem bene gratias agis sed alter non ÆDIFICATVR :* hoc est, ignarus idiomatis peregrini, non percipit utilitatem.

At vero, Propheta, cuius munus superius indicaimus, qui prophetat, siue Scripturam sacram interpretando & explicando, siue rudes instruendo, siue quolibet exhortando, monendo, consolando, ÆDIFICAT ECCLESIAM, nempe, vniuersum populum, qui probè intelligit, quæ Ecclesiastes loquitur. Ob quam çausam hoc prophetandi officium Apostolus ceteris anteponit.

Sed bene monet, Apostoli sensum penetrans, eius interpres Benedictus Iustinianus, non esse aut sui, aut proximorum Architectos, diuini Verbi præcones illos, qui abstrusa quædam coram mulierculis, & imperita multitudine detonare solent, qui ne ipsi quidem, qui loquuntur, satis intelligunt, tantum abest, vt commodè, & ad tenuiorum captum accommodatè explicare queant, cum tamen, omnis eorum oratio ad Ecclesiæ ÆDIFICATIONEM referenda esset.

ADDIT autem Apostolus: *Si quis lingua loquitur, interpretetur suum sermonem: nimirum, vt sic totius Ecclesiæ fiat Architectus:* nam ita Ecclesia Ædificationem accipiet. Contra quæ faciunt, inquit laudatus antea Auctor, qui in popularibus, multa Latinè, nonnulla etiâ Græce, & si Deo placet, etiam Hebraice, atque Syriacè, absque interpretatione (nam nec ipsi intelligunt) inculcant: que nihil habent præter inanem ostentationem. Sapienter.

S. Am-

S. Ambrosius in 1. ad Corin. 14. Si vtique ad Aedificandam Ecclesiam convenitis, ea debent dici, quae intelligant audiētes. Nam quid prodest, ut quis lingua loquatur, quam solus scit, & qui audit nihil proficiat. Ideo tacere debet in Ecclesia, ut si loquantur, qui profundunt audientibus. Praeclarus S. Augustinus libro de bono perseverantiae cap. 16. scribit, facile esse, immo & utile ut taceatur aliquando verum aliquod propter incapaces. Ita est, & praeivit exemplo Dominus, qui testatus legitur Joannis XVI. Adhuc multa habeo vobis dicere, sed non potestis portare modum. Sequutus est Apostolus scribens Corinthis 1. Corinth. III. 1. Non potui vobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus: quasi parvulis in Christo lac vobis potum dedi: nondum enim poteratis; sed nec adhuc quidem potestis. Subdit Augustinus, quod notet Concionator, si velit officio fungi Architecti: Caussas verum tacendi multas esse, non postremam autem istam: ne peiores faciamuseos, qui non intelligunt, dum volumus eos, qui intelligunt facere doctiores; qui nobis aliquid tacentibus doctiores quidem non fiunt, sed nec peiores fiunt. Nam peiores faciendo semper destruimus: doctiores faciendo non semper aedificamus. Est autem Architecti Christiani in concionibus semper spectare aedificationem.

ARTICVLVS III.

ARCHITECTVS

Deus, Apostolus, Vir Apostolicus.

DEIS sumus, inquit Doctor Gentium, Adiutores. Dei Aedificatio estis 1. Corin. 3.9. Quibus verbis innuit, Deum esse Architectum primarium, cui operas locent aliqui, ut minus primarij, Architecti tamen & ipsi: nempe Apostoli, & verbi Diuini Ministri alij Viri A-
posto-